

REPUBLIKA E KOSOVËS - REPUBLIKA KOSOVO - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
USTAVNI SUD
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 26. februara 2024. godine
Ref. br.: RK 2372/24

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI
u

slučaju br. KI78/22

Podnosilac

Musa Konxheli

**Ocena ustavnosti Presude Vrhovnog Suda Republike Kosovo,
A.A. br. 4/2022, od 19. aprila 2022. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Musa Konxheli sa mestom stanovanja u opštini Uroševac (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava Presudu Vrhovnog suda Republike Kosovo [A.A. br.04/2022] od 19. aprila 2022. godine (u daljem tekstu: Vrhovni Sud).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar ovog zahteva je ocena ustavnosti osporene Presude, kojom je, po navodima podnosioca zahteva, došlo do povrede njegovih prava i osnovnih sloboda koje su zagarantovane članom 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), u vezi sa članom 6 (Pravo na pravično suđenje) Evropske konvencije o Ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP) i članom 10 Univerzalne Deklaracije o Ljudskim pravima (u daljem tekstu: UDLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, na članu 22. (Procesuiranje podnesaka) i članu 47. (Individualni zahtevi) Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) kao i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o Radu).
5. Dana 7. jula 2023. godine, Poslovnik o radu Ustavnog suda Republike Kosovo br. 01/2023, objavljen je u Službenom listu Republike Kosovo i stupio je na snagu petnaest (15) dana od dana objavljivanja. Shodno tome, prilikom razmatranja zahteva, Ustavni sud se poziva na odredbe navedene Uredbe, kojom je ukinut Pravilnik o radu Ustavnog suda br. 01/2018. S tim u vezi, u skladu sa pravilom 78 (Prelazne odredbe) Pravilnika o radu br. 01/2023, izuzetno će se i dalje primenjivati pojedine odredbe Pravilnika o radu br. 01/2018 u slučajevima registrovanim u Sudu pred ukidanje, samo ako i u meri u kojoj su povoljniji za stranke.

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 6. juna 2022. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev pred Ustavnim Sudom Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 8. juna 2022. godine, Predsednica Suda je imenovala sudiju Nexhmi Rexhepija za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, u sastavu sudija: Bajram Ljatići (predsedavajući), Safet Hoxha (član) i Radomir Laban (član).
8. Dana 22. juna 2022. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva i jedna kopiju zahteva je, u skladu sa zakonom, poslata i Vrhovnom sudu.
9. Dana 16. decembra 2022. godine, sudija Enver Peci je položio zakletvu pred Predsednicom Republike Kosovo kojom prilikom je počeo njegov mandat na Sudu.
10. Dana 22. januara 2024. godine, sudija Enver Peci je na osnovu člana 18 (Isključivanje sudije) Zakona o Ustavnom sudu, zahtevao je svoje isključenje iz postupka odlučivanja u slučaju KI78/22.

11. Dana 23. januara 2024. predsjednica Suda je Odlukom [Br. Ref. KK31/24] usvojila zahteva sudije Enver Peci za isključivanje.
12. Dana 23. januara 2024. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je preporučilo sudu ne/prihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

13. Iz spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva od 15. marta 2017. godine do 1. jula 2019. godine bio izabran za nadzornog sudiju Osnovnog suda u Uroševcu - Ogranak u Štrpcu, a spor koji je pokrenut protiv njega se odnosio na odgovornosti i njegov rad kao sudije u ovom sudu.
14. Iz spisa predmeta proizilazi da je podnosilac zahteva od 1. jula 2019. godine bio sudija u Osnovnom sudu u Prištini.

Disciplinski postupak koji je sproveden u SSK

15. Dana 5. oktobra 2021. godine, Nadležni organ Osnovnog suda, odnosno predsjednica Osnovnog suda podnela je Sudskom savetu Kosova (u daljem tekstu: SSK) zahtev [AD/KGJK/09/2021/GJTHPR-AD/ GJTHPR/40/ 21] za pokretanje disciplinske istrage protiv podnosioca zahteva, pod sumnjom za disciplinski prekršaj definisan u podstavu 7. stava 2. člana 5. Zakona 06/Lo57 o disciplinskoj odgovornosti sudija i tužilaca, kao i u tački 5. Kodeksa profesionalne etike za sudije.
16. Dana 11. oktobra 2021. godine, Nadležni organ Osnovnog suda obavestio je Sudski savet Kosova (u daljem tekstu: SSK), o prihvatanju podneska u nadležnost i o pokretanju preliminarne disciplinske istrage u ovom krivičnom predmetu.
17. Dana 8. oktobra 2021. godine, SSK je odlukom [br. 323/2021] osnovao Istražno veće za disciplinski predmet [AD/KGJK/09/2021/GJTHPR-AD/GJTHPR/40/21].
18. Dana 12. oktobra 2021. godine, Istražno veće je pozvalo podnosioca zahteva da se izjasni u vezi sa predmetom [PKR. br.35/15] Osnovnog suda u Uroševcu, predmetom koji je podnosilac zahteva vodio dok je obavljao sudijsku profesiju u Osnovnom sudu u Uroševcu – Posebno odeljenje.
19. Dana 18. oktobra 2021. godine, podnosilac zahteva se pismeno izjasnio u vezi sa gore navedenim slučajem, ističući da se „ne oseća nimalo odgovornim za stvar zbog koje je predmet istrage i smatra da su radnje koje su preduzete predmet PKR.br.35/15 u skladu sa zakonom“. Podnosilac zahteva je, između ostalog, naveo da u navedenom predmetu, uprkos preduzetim naporima, sud nije obezbedio prisustvo okrivljenih u postupku do 1. jula 2019. godine. Dalje, podnosilac zahteva je prigovorio da je došlo do odlaganja u postupku pošto su radnje koje je preduzeo Osnovni sud u skladu sa Poglavljem XXVII ZKPRK, predviđenim odredbama člana 173.1.1 i člana 174. Prema navodima podnosioca zahteva, nisu ispunjeni uslovi iz člana 175.1 Krivičnog zakonika za raspisivanje poternice. Pored toga, podnosilac zahteva je naglasio da su njegove obaveze, kao što su: učešće u pravosudnim organima EULEX-a oko dve (2) godine, njegov izbor za nadzornog sudije ogranka Osnovnog suda u Štrpcu, opterećenost velikim brojem predmeta velikim brojem slučajeva, onemogućila preduzimanje drugih radnji u vezi sa navedenim predmetom.

20. Dana 13. januara 2022. godine, Istražno veće je izdalo Izveštaj o prikupljenim činjenicama i dokazima, koji je Istražno veće dostavilo na razmatranje i odlučivanje SSK-u u vezi sa činjeničnim i pravnim stanjem disciplinskog predmeta.
21. Dana 24. februara 2022. godine, SSK je odlukom [KJK. br.102/2022] utvrdio da je podnosilac zahteva odgovoran za disciplinski prekršaj prema stavu 7. stava 2. člana 5. Zakona 06/LO57 o disciplinskoj odgovornosti sudija i tužilaca kao i iz tačke 5. Kodeksa profesionalne etike sudija, a podnosiocu je izrečena disciplinska sankcija „javna pismena opomena“.
22. SSK je u odluci [SSK. br.102/2022] između ostalog, obrazložio sledeće:

“[...] Sudija Konxheli je umešan u disciplinske prekršaje koje navodi nadležni organ zbog neprovođenja krivičnog predmeta PKR.nr.35/15. Sudija Kondželi prihvatio je predmetni predmet dana 03.06.2015. godine. Prvu sednicu za ovaj krivični predmet zakazao je za 02.02.2016.godine, dok do 26.01.2017.godine nije preduzeo nikakve druge radnje”. Sudski savet Kosova je u odluci naglasio da uzima u obzir angažovanje sudije za period od 15. marta 2017. do 1. jula 2019. godine, kao nadzornog sudije Osnovnog suda u Ogranku Štrpce i obim posla sa velikim brojem slučajeva, međutim “nepreduzimanje bilo kakve radnje osim zakazivanja prve sednice, koja obuhvata period od 02.02.2016. do 01.07.2019. godine, kada je sudija Konxheli prešao u Osnovni sud u Prištini – Posebno odeljenje, u vezi sa predmetom broj PKR.br. 35/15, po oceni Veća, predstavlja nemar od strane sudije Konxheli.”

Postupak pred Vrhovnim Sudom

23. Dana 23. marta 2022. godine, podnosilac zahteva je podneo žalbu Vrhovnom sudu na odluku SSK-a [KJK.br. 102/2022] sa tvrdnjom o: **(i)** bitnoj povredi zakonskih odredbi; **(ii)** pogrešna primena zakona; i **(iii)** netačna i nepotpuna provera činjeničnog stanja u vezi sa izricanjem disciplinske sankcije.
24. Podnosilac zahteva je tvrdnje za gore navedene povrede zasnovao na činjenici da je kontinuirano obavljao svoje službene dužnosti i da je pedantno sprovodio preporuke SSK-a „da daje prednost slučajevima koruptivne prirode, organizovanog kriminala i pranja novca...”
25. Između ostalog, podnosilac zahteva tvrdi da SSK nije uzeo u obzir iskaz svedoka – bivšeg predsednika Osnovnog suda u Uroševcu i izjavu istražnog subjekta da u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uslovi iz člana 175. ZKPRK o izdavanju poternice.
26. Podnosilac zahteva je u vezi izrečene disciplinske sankcije predložio da se ista ukine iz razloga što „predmet istrage uopšte ne treba ispravljati i da ako neko treba da se ispravlja to nije on i da je ova mera za predmet istrage samo demotivacija i ništa više”.
27. Dana 19. aprila 2022. godine, Vrhovni sud je presudom [A.A. br.4/2022] odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdio je rešenje SSK [KJK .br.102/2022] od 24. februara 2022. godine.
28. Vrhovni sud je u obrazloženju presude razjasnio da je odluka SSK-a pravična i zakonita, jer nije obuhvaćena suštinskim povredama odredaba postupka Zakona o disciplinskoj odgovornosti sudija i tužilaca i Kodeksa profesionalne etike za sudije. Prema mišljenju Vrhovnog suda, „ne stoje žalbeni navodi u vezi sa činjeničnim stanjem koje je pogrešno i nepotpuno utvrdio SSK, jer je na osnovu sprovedenih dokaza, SSK je, na nesporan način

dokazao činjenicu da je sudija Musa Konxheli umešan u disciplinski prekršaj naveden od strane nadležnog organa, zbog toga o nije dalje procesuirao krivični predmet PKR. br.35115, zbog činjenice da je sudija prihvatio predmetni predmet dana 06.03.2015.godine, prva sednica je bila zakazana za dan 02.03.2016.godine, dok do 26.01.2017.godine nije preduzeo nikakvu drugu radnju”.

29. Vrhovni sud je, između ostalog, ocenio da je disciplinska mera izrečena podnosiocu predstavke u potpunosti u skladu sa principom srazmernosti, uzimajući u obzir težinu disciplinske povrede, kao i ponašanje i saradnju sudije u disciplinskom postupku.

Navodi podnosioca zahteva

30. Podnosilac zahteva tvrdi da je presuda Vrhovnog suda [A.A. br.4/2022] od 19. aprila 2022. godine, doneta uz povredu njegovih prava i osnovnih sloboda koje su zagarantovane članom 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, u vezi sa članom 6 (Pravo na pravično suđenje) EKLJP-a i članom 10 Univerzalne Deklaracije o Ljudskim pravima (u daljem tekstu: UDLJP).
31. Podnosilac zahteva gradi predmet na tvrdnji o povredi njegovog prava na pravično i nepristrasno suđenje pošto presuda [A.A. br.4/2022] od 19. aprila 2022. godine nije ispunila kriterijume za „pravično suđenje“ prema članu 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP zbog: (i) nedostatka obrazloženja sudske odluke; (ii) pogrešne primene materijalnog prava u vezi sa izricanjem disciplinske mere (iii) i netačnog i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.
32. Što se tiče bitnih povreda odredaba zakonskog postupka, podnosilac zahteva navodi da *“Za mene, ovakav nalaz SSK-a sam po sebi sadrži bitnu povredu odredaba zakonskog postupka, konkretno Zakona o disciplinskoj odgovornosti sudija i tužilaca, konkretno člana 5 stav 2 pod stavom 2.7 koji navodi da: nastavlja ne obavljati u predviđenom vremenskom roku službene dužnosti u skladu sa zakonom i tačkom 5. Kodeksa profesionalne etike sudija, u kojoj se kaže: „Sudija održava visok nivo profesionalne sposobnosti i obavlja svoju funkciju stručno, savesno, marljivo i efikasno.”*
33. U nastavku, podnosilac zahteva naglašava da *“... kršenje ne može ostati jer sam ja, Musa Konxheli, u vremenskom periodu 2015-2019, bio preopterećen slučajevima, dužnostima i odgovornostima... samo u 2016. godini ja sam završio 44 slučaja teških krivičnih dela... koji su bili prioritetni, kao što su predmeti korupcije, terorizma, organizovanog kriminala, pranja novca, teškog ubistva, opasnih narkotika, trgovine ljudima itd.”*
34. U vezi sa njegovim angažovanjem, podnosilac zahteva naglašava da: *“U 2017. godini, tačno 15. marta, izabran sam za nadzornog sudiju u OSU - ogranak u Štrpcu gde sam, pored rukovodstva, bio opterećen sa 505 predmeta krivičnog, građanskog i izvršnog karaktera, istovremeno sam imao i sve moje predmete iz Odeljenja za teška krivična dela u Uroševcu kao i 100 krivičnih predmeta Opšteg odeljenja u Uroševcu. Tokom ovog perioda, pedantno sam sprovodio preporuke SSK-a i predsednika Osnovnog suda u Uroševcu, dajući prednost slučajevima koruptivne prirode, organizovanog kriminala [...]. Pa kako se može utvrditi da nisam u kontinuitetu obavljao službenu dužnost. Takođe, što se tiče tačke 5 Etičkog kodeksa..., smatram da ne važi iz razloga što ako pogledate moj učinak i statistiku, ispada da je broj neuspešnih predmeta 1,33 na 100 završenih predmeta ...”.*
35. Podnosilac zahteva dalje navodi da *“[...] povređena su prava zagarantovana Zakonom br. 06/L - 057 o Disciplinskoj odgovornosti sudija i tužilaca (u daljem tekstu "ZDOST").*

Poznato je pravilo da sudska odluka uvek mora biti logična, pravilna po formi i jasna po sadržaju. Ista se u svojoj celini treba smatrati jedinstvom u kojoj su pravni argumenti međusobno povezani. Isti moraju da budu funkcionalni i da su povezani jedni sa drugima. Argumenti obrazloženja moraju činiti koherentan sadržaj unutar odluke, koji moraju isključiti bilo kakvu protivrečnost sudske odluke”.

36. U vezi sa odlukom SSK-a [KGJK. br. 102/2022] od 24. februara 2022. godine, podnosilac zahteva naglašava da *"SSK jer u odluci... je precizirao da je rešenje zasnovano na izveštaju istražnog veća kao i na materijalnim dokazima, što nije tačno... a ako se pogleda izveštaj i snimak usmene obrade, ni u jednom trenutku se ne utvrđuje da sam napravio disciplinski prekršaj... i da je, između ostalog, predsednik Istražnog veća, prilikom usmene obrade izveštaja, naglasio da imamo posla sa odličnim sudijom i da ako je bilo prekršaja u ovom konkretnom slučaju, onda odgovornost ne može biti individualna već kolektivna."*
37. Podnosilac zahteva između ostalog dodaje da: *"Što se tiče materijalnih dokaza koje je SSK uzeo u odluci, većina njih je iz prethodnog postupka... S druge strane, SSK nije uzeo za osnov druge dokaze koji se odnose na ovaj vremenski period koji je predložio istražni subjekt - sudija Musa Konxheli [...]. SSK nije ni uzeo u obzir svedočenje svedoka – bivšeg predsednika Osnovnog suda u Uroševcu [...]. Takođe, SSK nije obratio veliku pažnju na konstataciju subjekta istrage da u konkretnom slučaju, osim preopterećenosti predmeta, nisu ispunjeni uslovi iz 175. Zakonika o krivičnom postupku, za izdavanje naloga za hapšenje, jer je nije utvrđeno da je okrivljeni na redovan način primio poziv za ročište i da je u istoj nameri izbegao da dobije poziv, to su uslovi koje ova zakonska odredba predviđa za raspisivanje poternice."*
38. U vezi sa navodima o nedostatku obrazloženja odluke, podnosilac zahteva naglašava da: *"Pravo na obrazloženu sudska odluku, odnosno pravo na obrazložene stavove u vezi sa činjeničnim i pravnim pitanjima sudske predmeta zasniva se i na samoj EKLJP, čija je svrha da zaštiti pojedinca od sudske samovolje, ali ne samo to, jer je obrazložena sudska odluka i funkcija transparentnosti i javnog posmatranja podele pravde. [...] Sudovi za reviziju dužni su da isprave nedostatke obrazloženja nižih sudova ako je jedan od glavnih razloga apelanta zbog kojeg se obratio višoj instanci taj što je obrazloženje nižeg suda manjkavo i nekoherentno."*
39. S tim u vezi, podnosilac zahteva tvrdi da: *"U svetlu sudske prakse ESLJP-a, čini se da je povređeno pravo podnosioca zahteva na obrazloženu sudska odluku, jer suštinski tvrdi da: 1) Nemogućnost preduzimanja radnji u krivičnom predmetu pod brojem PKR br. 35/15 proizilazi iz: a) prevelikog obima posla i/ili b) procesne nemogućnosti raspisivanja poternice...; 2) Svedočenje svedoka Bashkima Hisenija – bivšeg predsednika Osnovnog suda u Uroševcu uopšte nije ocenjeno."*
40. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da (i) proglasi zahtev prihvatljivim; (ii) da utvrdi da je presudom Vrhovnog suda [AA. br.412022] od 19. aprila 2022. povređen član 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava i stav 1. člana 6. [Pravo na pravično suđenje] EKLJP i njenih protokola; (iii) da proglasi nevažećim presudu Vrhovnog suda, [AA. br.4/2022] od 19. aprila 2022. godine; i (iv) da vrati predmet Vrhovnom sudu na ponovno razmatranje u skladu sa presudom ovog suda.

Relevantne Ustavni i Zakonske odredbe

USTAV REPUBLIKE KOSOVA

Član 31

[Pravo na pravično i nepristrasno suđenje]

“1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

*2. Svako ima pravo na javno, nepristrasno i pravično razmatranje odluka o pravima i obavezama ili za bilo koje krivično gonjenje koje je pokrenuto protiv njega/nje, u razumnom roku, od strane nezavisnog i nepristrasnog, zakonom ustanovljenog, suda.
[...]*”

EVROPSKA KONVENCIJA O LJUDSKIM PRAVIMA

Član 6

(Pravo na pravično suđenje)

*1. Prilikom utvrđivanja građanskih prava i obaveza ili osnovanosti bilo kakve krivične optužbe protiv njega, svako ima pravo na pravično suđenje i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim, zakonom ustanovljenim sudom. Presuda se izriče javno, ali se novinari i javnost mogu isključiti s čitavog ili jednog dela suđenja u interesu morala, javnog reda ili nacionalne sigurnosti u demokratskom društvu, kada to nalažu interesi maloletnika ili zaštite privatnog života strana u sporu, ili kada to sud smatra izričito neophodnim zato što bi u posebnim okolnostima publicitet mogao naneti štetu interesima pravde.
[...]*”

ZAKON Br. 06/L - 057 O DISCIPLINSKOJ ODGOVORNOSTI SUDIJA I TUŽILACA

Član 5

Disciplinski prekršaji sudija

1. Smatraće se da je sudija počinio/la disciplinski prekršaj ukoliko:

[...]

2.7. nastavlja ne obavljati u predviđenom vremenskom roku službene dužnosti u skladu sa zakonom

[...]

KODEKS PROFESIONALNE ETIKE ZA SUDIJE

5. Stručnost i odgovornost na poslu

Sudija održava visok nivo profesionalne sposobnosti i obavlja svoju funkciju stručno, savesno, marljivo i efikasno

Ocena prihvatljivosti zahteva

41. Sud prvo razmatra da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom o Radu.
42. U tom pravcu, Sud se poziva na stavove 1 i 7 člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”

[...]

43. Pored toga, Sud se takođe poziva na kriterijume o prihvatljivosti, kako je to propisano zakonom. S tim u vezi, Sud se prvenstveno poziva na članove 47 [Individualni zahtevi], 48 [Tačnost podneska] i 49 [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47 [Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.”

Član 48 [Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.”

Član 49 [Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku...”

44. U vezi sa ispunjenjem gore navedenih kriterijuma o prihvatljivosti, Sud ocenjuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, on osporava ustavnost nekog akta jednog javnog organa, odnosno Presudu Vrhovnog suda [A.A. br.4/2022] od 19. aprila 2022. godine, nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva u formalnom smislu. Podnosilac zahteva je jasno objasnio za koja prava zagarantovana Ustavom on smatra da su mu povređena, u skladu sa zahtevima

iz člana 48 Zakona; i podneo je zahtev unutar zakonskog roka koji je propisan u članu 49 Zakona.

45. Međutim, pored ovoga, Sud razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani u pravilu 34 [Kriterijumi o prihvatljivosti], odnosno u stavu (2) pravila 34 Poslovnika o Radu, koje propisuje:

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim ako je zahtev očigledno neosnovan kada podnosilac/teljka zahteva nije dovoljno dokazao/la i potkrepio/la svoju tvrdnju.”

46. Sud podseća da gore navedeno pravilo, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i na osnovu prakse Suda, omogućava poslednje navedenom da proglašava zahteve neprihvatljivim iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može proglasiti zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti oceni da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 34 Poslovnika o Radu. (vidi slučajeve Suda KIO4/21, podnositeljka zahteva [Nexhmije Makolli](#), Rešenje o neprihvatljivosti od 12. maja 2021. godine, stav 26; i vidi takođe [KI175/20](#), podnosilac zahteva [Kosovska Agencija za Privatizaciju](#), Rešenje o neprihvatljivosti od 27. aprila 2021. godine, stav 37).
47. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao “očigledno neosnovan” u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može da sadrži. S tim u vezi, bilo bi tačnije kada bi se o istima govorilo kao o “očigledno neosnovanim navodima”. Poslednje pomenuti se na osnovu sudske prakse ESLJP-a mogu svrstati u četiri posebne grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi “četvrtog stepena”; (ii) navodi koje karakteriše “jasno ili očigledno odsustvo povrede”; (iii) “nepotkrepljeni ili neobrazloženi” navodi; i na kraju, (iv) “konfuzni i nejasni” navodi (vidi, tačnije, za koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao “očigledno neosnovan” i specifičnosti četiri gore pomenute kategorije navoda kvalifikovanih kao “očigledno neosnovani”, vidi slučaj [KIO4/21](#), citirano iznad, stav 27 kao i slučaj [KI175/20](#), gore citiran, stav 38).
48. U tom kontekstu, kao i u nastavku teksta, tokom procene da li je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na relevantne navode podnosioca zahteva, pri čijoj oceni će Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, prema članu 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom (vidi slučaj [KIO4/21](#), citirano iznad, stav 28).
49. Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi da su mu osporenim presudom Vrhovnog suda i odlukom SSK-a povređena njegova prava koja su zagarantovana članovima 31. Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP i članom 10. UDLJP-a.
50. U nastavku, Sud, pozivajući se na tvrdnje podnosioca zahteva, ocenjuje da se suština njegove žalbe Sudu zapravo tiče prava na pravično suđenje, odnosno prava na obrazloženu sudsku odluku. Tačnije opisano, navodne povrede podnosioca zahteva se odnose na činjenicu da, “Podnosiocu zahteva je povređeno pravo na obrazloženu sudsku odluku, jer suštinski tvrdi da: 1) Nemogućnost preduzimanja radnji u krivičnom predmetu pod brojem PKR.br. 35/15 proizilazi iz: a) prevelikog obima posla i/ili b) procesne nemogućnosti raspisivanja poternice...; 2) Svedočenje svedoka Bashkima Hysenija – bivšeg predsednika Osnovnog suda u Uroševcu uopšte nije ocenjeno.”

51. S tim u vezi, Sud primećuje da podnosilac zahteva navodi da *“Pravo na obrazloženu sudsku odluku, odnosno pravo na obrazložene stavove u vezi sa činjeničnim i pravnim pitanjima sudskog predmeta zasniva se i na samoj EKLJP, čija je svrha da zaštiti pojedinca od sudske samovolje, ali ne samo to, jer je obrazložena sudska odluka i funkcija transparentnosti i javnog posmatranja podele pravde. [...] Sudovi za reviziju dužni su da isprave nedostatke obrazloženja nižih sudova ako je jedan od glavnih razloga apelanta zbog kojeg se obratio višoj instanci taj što je obrazloženje nižeg suda manjkavo i nekoherentno.”*
52. Sud primećuje da podnosilac zahteva gradi svoj predmet na tvrdnji o povredi njegovog prava na pravično i nepristrasno suđenje pošto presuda Vrhovnog suda [A.A. br.4/2022] od 19. aprila 2022. godine nije ispunila kriterijume za "pravično suđenje" prema članu 31. Ustava u odnosu na član 6. EKLJP zbog: (i) nedostatka obrazloženja sudske odluke; (ii) pogrešne primene materijalnog prava u vezi sa izricanjem disciplinske mere (iii) i zbog netačno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.
53. U ovom kontekstu i u daljem tekstu, Sud će ispitati tvrdnje podnosioca zahteva u vezi sa navodnim povredama člana 31. Ustava, u vezi sa članom 6.1 EKLJP, odnosno prava na obrazloženu odluku, primenjujući sudsku praksu ESLJP, na osnovu koje je Sud, na osnovu člana 53. [Tumačenje odredaba ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovane Ustavom.

A. Tvrdnje u vezi sa pogrešnom primenom materijalnog prava i neobrazloženom sudskom odlukom

(i) Opšta načela u vezi sa primenom zakona na očigledno pogrešan i proizvoljan način

54. Sud prvenstveno naglašava da na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali uzimajući u obzir i njegove karakteristike, koje su utvrđene u EKLJP-u, načela subsidijarnosti i doktrine četvrte instance, dosledno isticao razliku između "ustavnosti" i "zakonitosti" i potvrdio da nije njegov zadatak da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu, koje je navodno izvršio redovan sud, osim i u meri u kojoj su se takvim greškama mogla povrediti prava i slobode koje su zaštićene Ustavom ili EKLJP-om. (vidi, u ovom kontekstu, između ostalog, slučajeve Suda [KI179/18](#), podnosilac zahteva *Belgijzar Latifi*, Rešenje o neprihvatljivosti od 23. jula 2020. godine, stav 68; [KI49/19](#), podnosilac zahteva *Akcionarsko Društvo Limak Kosovo International Airport S.H.A., “Adem Jashari”*, Rešenje od 31. oktobra 2019. godine, stav 47; [KI56/17](#), podnosilac zahteva *Lumturije Murtezaj*, Rešenje o neprihvatljivosti od 18. decembra 2017. godine, stav 35; i [KI154/17](#) i [KI05/18](#), podnosilac zahteva *Basri Deva, Afërdita Deva i Društvo sa ograničenom odgovornošću “Barbas”*, Rešenje o neprihvatljivosti od 12. avgusta 2019. godine, stav 60).
55. Sud, ipak, naglašava da sudska praksa ESLJP-a i Suda takođe utvrđuju i okolnosti pod kojima treba napraviti izuzetke od ovog stava. Kao što je napred navedeno, dok redovni sudovi imaju primarni zadatak da reše probleme oko tumačenja primenljivog zakona, uloga Suda je da se uveri ili proveriti da efekti ovog tumačenja budu kompatibilni sa Ustavom i EKLJP (vidi predmet ESLJP-a [Miragall Escolano i drugi protiv Španije](#), presuda od 25. maja 2000. godine, stavovi 33-39; i vidi, takođe, slučaj Suda [KI154/17](#) i [KI05/18](#), citiran u tekstu iznad, stav 63).
56. U tom smislu, Sud je u skladu sa sudskom praksom ESLJP-a naglasio da iako je uloga Suda ograničena u smislu ocene tumačenja zakona, on se mora uveriti i preduzeti mere kada

primeti da je sud primenio zakon na očigledno pogrešan način u konkretnom slučaju, što je moglo rezultirati „proizvoljnim“ ili „očigledno neobrazloženim“ zaključcima za podnosioca zahteva (vidi, slučajeve ESLJP-a: [Anheuser-Busch Inc. protiv Portugaliје](#), br. 73049/01, presuda od 11. januara 2007. godine, stav 83; Kuznetsov i drugi protiv Rusije, br. 184/02, stavovi 70-74 i 84; [Păduraru protiv Rumunije](#), br. 63252/00, presuda od 1. decembra 2005. godine, stav 98; [Soutransauto Holding protiv Ukrajine](#), br. 48553/99, presuda od 25. jula 2002. godine, stavovi 79, 97 i 98; Beyeler protiv Italije [VV], zahtev br. 3322/96, stav 108; *Koshoglu protiv Bugraske*, Presuda od 10. maja 2007. godine, stav 50; vidi takođe gore citiran slučaj [KI122/16](#), podnosilac zahteva Riza Dembogaj, stav 57; slučajeve [KI154/17 i KI05/18](#), podnosilac zahteva: *Basri Deva, Afërdita Deva i Društvo sa ograničenom odgovornošću "BARBAS"*, stavovi 60 do 65; kao i slučaj [KI121/19](#), podnosilac zahteva *Ipko Telecommunications*, Rešenje o neprihvatljivosti od 29. jula 2020. godine, stav 58, i tu korišćene reference; i [KI 195/20](#) podnosilac zahteva *Aigars Kesengfelds*, vlasnik nebankarske finansijske institucije "Monego" Presuda od 29. marta 2021. godine, stav 97).

(ii) *Primena gore navedenih načela u okolnostima ovog konkretnog slučaja*

57. Sud prvo podseća da je SSK kroz Odluku [KJK. br.102/2022] zaključio da je podnosilac zahteva odgovoran za disciplinski prekršaj prema stavu 7. stava 2. člana 5. Zakona 06/L057 o disciplinskoj odgovornosti sudija i tužilaca kao i iz tačke 5. Kodeksa profesionalne etike sudija, a podnosiocu zahteva je izrečena disciplinska sankcija „javna pismena opomena“. Nakon žalbe od strane podnosioca zahteva, Vrhovni sud je presudom [A.A. br.4/2022] od 19. aprila 2022. godine odbio kao neosnovanu žalbu podnosioca zahteva i potvrdio je rešenje SSK-a [KJK. br.102/2022.] od 24. februara 2022. Vrhovni sud je svojom odlukom utvrdio da je pravilno primenjeno materijalno pravo, odnosno Zakon 06/L057 o disciplinskoj odgovornosti sudija i tužilaca. Nadalje, Vrhovni sud je u obrazloženju presude razjasnio da je odluka SSK-a pravična i zakonita jer nije obuhvaćena bitnim povredama proceduralnih odredbi Zakona o disciplinskoj odgovornosti sudija i tužilaca i Kodeksa profesionalne etike za sudije. Nalazi/ocene Vrhovnog suda, podnosilac zahteva osporava ovde pred sudom tvrdeći da je u njegovom slučaju došlo do pogrešne primene materijalnog prava kao i neobrazložene sudske odluke.
58. S tim u vezi, podnosilac zahteva tvrdi da: *“Za mene, ovakav nalaz SSK-a sam po sebi sadrži bitnu povredu odredaba zakonskog postupka, konkretno Zakona o disciplinskoj odgovornosti sudija i tužilaca, konkretno člana 5 stav 2 pod stavom 2.7 koji navodi da: nastavlja ne obavljati u predviđenom vremenskom roku službene dužnosti u skladu sa zakonom i tačkom 5. Kodeksa profesionalne etike sudija, u kojoj se kaže: „Sudija održava visok nivo profesionalne sposobnosti i obavlja svoju funkciju stručno, savesno, marljivo i efikasno.“*
59. Sud podseća da podnosilac zahteva osporava ustavnost Presude Vrhovnog suda [A.A. br. 4/2022] od 19. aprila 2022. godine, naglašavajući da *“U svetlu sudske prakse ESLJP-a, čini se da je povređeno pravo podnosioca zahteva na obrazloženu sudsku odluku, jer suštinski tvrdi da: 1) Nemogućnost preduzimanja radnji u krivičnom predmetu pod brojem PKR br. 35/15 proizilazi iz: a) prevelikog obima posla i/ili b) procesne nemogućnosti raspisivanja poternice...; 2) Svedočenje svedoka Bashkima Hisenija – bivšeg predsednika Osnovnog suda u Uroševcu uopšte nije ocenjeno.“*
60. Pored toga, podnosilac zahteva naglašava da su mu *“[...] povređena prava zagarantovana Zakonom br. 06/L - 057 o Disciplinskoj odgovornosti sudija i tužilaca (u daljem tekstu*

"ZDOST"). Poznato je pravilo da sudska odluka uvek mora biti logična, pravilna po formi i jasna po sadržaju."

61. Što se tiče ovih navoda, Sud naglašava da su iste razmotrene od strane Vrhovnog suda u Presudi [A.A. br. 4/2022] od 19. aprila 2022. godine.
62. S tim u vezi, i specifično u vezi sa navodima podnosioca zahteva, Sud prvenstveno podseća da je Vrhovni sud u Presudi [A.A. br. 4/2022] od 19. aprila 2022. godine, između ostalog, naglasio sledeće:

"Vrhovni sud Kosova prihvatio je stav SSK-a o primeni materijalnog prava, ocenjujući da je u skladu sa dokazanim činjeničnim stanjem materijalno pravo primenjeno na pravičan i zakonit način, iz razloga što:

U članu 5 stav 2 tačka 2.7 Zakona o Disciplinskoj odgovornosti sudija i tužilaca, propisuje se da: "Smatraće se da je sudija počinio/la disciplinski prekršaj ukoliko nastavlja ne obavljati u predviđenom vremenskom roku službene dužnosti u skladu sa zakonom".

U članu 7 stav 1 ovog zakona propisuje se da: "Za disciplinske prekršaje, odgovarajući saveti mogu sudijama odnosno tužiocima izreći jednu ili više od dole navedenih disciplinskih sankcija: 1.1. ne javnu pisanu opomenu; 1.2. javnu pismenu opomenu; 1.3. privremeno smanjenje zarade do pedeset procenata (50%) za period od jedne (1) godine; 1.4. privremeni ili trajni premeštaj u niži sud odnosno tužilaštvo; 1.5. predlog za razrešenje", dok se u stavu 2 ovog člana propisuje da; " . Disciplinske mere se izriču samo u skladu sa principom proporcionalnosti i uzimajući u obzir: 2.1. broj i težinu disciplinskih prekršaja koje je počinio sudija ili tužilac; 2.2. posledice disciplinskog prekršaja; 2.3. okolnosti pot kojima je počinjen disciplinski prekršaj; 2.4. rad i opšte ponašanje sudije ili tužioca i 2.5. ponašanje i nivo saradnje sudije ili tužioca tokom disciplinskog postupka ".

Članom 5 Kodeksa profesionalne etike za sudije propisuje se da: " Sudija održava visok nivo profesionalne sposobnosti i obavlja svoju funkciju stručno, savesno, marljivo i efikasno" u stavu 1 ovog člana se propisuje da: " Sudijska funkcija ima prioritet nad svim ostalim aktivnostima sudije", u stavu 2 ovog člana se propisuje da: "Sudija je obavezan da organizuje rad unutar radnog vremena sa ciljem potpunog i efikasnog korišćenja radnog vremena", dok se u stavu 5 ovog člana navodi da: "Sudija obavlja svoju funkciju na efikasan i zakonit način"

Iz tumačenja ovih zakonskih odredbi i odredaba Kodeksa profesionalne etike za sudije, Vrhovni sud je došao do zaključka da je SSK pravilno primenio materijalno pravo i da je disciplinsku odgovornost navodnog sudije utvrdio nadležni organ koji mu je i izrekao disciplinsku kaznu.

Vrhovni sud ocenjuje da je disciplinska sankcija koju je izrekao SSK u potpunosti u skladu sa principom srazmernosti iz razloga što je prilikom odlučivanja uzeo u obzir težinu disciplinske povrede koju je izvršio sudija, posledice disciplinske povrede, okolnosti u kojima je učinjen disciplinski prekršaj, učinak i opšte ponašanje sudije kao i ponašanje i saradnju sudije u disciplinskom postupku, ove okolnosti su uticale na utvrđivanje stepena srazmernosti, između disciplinskog prekršaja i disciplinske mere u skladu sa članom 7 stav 2 Zakona o Disciplinskoj odgovornosti Sudija i tužilaca."

63. S tim u vezi, Sud smatra da je Vrhovni sud na detaljan način, u okolnostima konkretnog slučaja, razmotrio i obrazložio tvrdnje podnosioca zahteva u pogledu pogrešne primene materijalnog prava u njegovom slučaju.
64. Isti su razmotrili suštinske tvrdnje podnosioca zahteva i razjasnili su da (i) na pravičan način u svetlu okolnosti konkretnog slučaja primenjen je član 5. stav 2. stav 2.7. Zakona o disciplinskoj odgovornosti sudija i tužilaca u vezi sa članom 5. Kodeksa profesionalne etike za sudije; i (ii) disciplinska sankcija SSK je proporcionalna disciplinskom prekršaju sudije, uključujući ozbiljnost prekršaja, njegove posledice, okolnosti događaja, učinak i opšte ponašanje sudije, kao i njegovo ponašanje i saradnja u disciplinskom postupku, a sve to u skladu sa članom 7. stav 2. Zakona o disciplinskoj odgovornosti sudija i tužilaca.
65. Sud primećuje da je Vrhovni sud kao poslednja instanca u ovom predmetu, u slučaju podnosioca zahteva, na detaljan način analizirao izvedene dokaze i tvrdnje koje su stranke iznele u postupku, i na kraju je odbio njegovu žalbu. Razloge za odbijanje žalbe podnosioca zahteva, Vrhovni sud je zasnovao na relevantne odredbe, odnosno na član 15. Zakona o disciplinskoj odgovornosti sudija i tužilaca, koje je sud smatrao relevantnim u odnosu na okolnosti konkretnog slučaja kao i suštinske tvrdnje koje je pokrenuo podnosilac zahteva.
66. Na osnovu gore navedenog, Sud smatra da je Vrhovni sud pobijanom presudom dao ubedljive i dovoljne razloge, detaljno razrađujući pravni osnov na kome je zasnovao odbijanje zahteva/tužbe podnosioca zahteva.
67. Sud naglašava da član 6. stav 1. obavezuje sudove da obrazlože svoje odluke, ali se on ne može tumačiti u tom smislu da nalaže da sud iscrpno odgovori na svaki izneti argument (vidi, predmet ESLJP-a, [Van de Hurk protiv Holandije](#), br. 16034/90, presuda od 19 aprila 1994, stav 61; [Garcia Ruiz protiv Španije](#), br. 30544/96, presuda od 29 januara 1999, stav 26; presuda [Perez protiv Francuske](#), br. 47287/99, presuda od 12 februara 2004, stav 81).
68. Član 6, stav 1, ne zahteva od Vrhovnog suda da pruži neko detaljnije obrazloženje kada sud samo primenjuje neku navedenu zakonsku odredbu u vezi sa pravnim osnovnom o odbijanju žalbe jer ta žalba nema nikakvu perspektivu da bude uspešna (vidi slučajeve ESLJP-a, [Burg i drugi protiv Francuske](#), br. 34763/02, odluka od 28. januara 2003. godine; [Gorou protiv Grčke](#) (br. 2), br. 12686/03, odluka od 20. marta 2009. godine, stav 41).
69. Na osnovu gore navedenog, Sud smatra da je Vrhovni sud poštovao sve uslove iz člana 31. Ustava i člana 6.1 EKLJP, dajući podnosiocu zahteva mogućnost da iznese svoje primedbe u vezi sa bilo kojim obrazloženjem koje je dato od strane SSK-a u odluci br.102/2022 od 24. februara 2022. Štaviše, Vrhovni sud je saslušao i uredno ispitao sve argumente koji su bili relevantni za rešavanje predmeta podnosioca zahteva, tako da se u ovom slučaju ne može govoriti o neobrazloženoj ili očigledno proizvoljnoj odluci.
70. Samim tim, na osnovu gore navedenog, Sud ocenjuje da obrazloženje Vrhovnog suda nije rezultiralo proizvoljnim zaključcima.
71. Samim tim, u ovim okolnostima, Sud, oslanjajući se na standarde koji su postavljeni u samoj sudskoj praksi Suda u sličnim slučajevima kao i na sudsku praksu ESLJP-a, zaključuje da ovaj navod podnosioca zahteva spada u treću (III) kategoriju, "nepotkrepljenih ili neobrazloženih" navoda, stoga ih Sud, ako takve, po ustavnim osnovama proglašava

očigledno neosnovanim i samim tim neprihvatljive, u skladu sa pravilom 34 (2) Poslovnika o Radu.

B. Navodi u vezi sa pogrešnom procenom/upravljanjem dokazima tokom razmatranja predmeta

72. Sud primećuje da podnosilac zahteva tvrdi pogrešnu procenu činjeničnog stanja u njegovom slučaju, na osnovu toga što su u njegovom slučaju izvedeni dokazi pogrešno ocenjeni, što je za njega dovelo do neprihvatljivog rezultata.
73. Podnosilac zahteva, u suštini, osporava ustavnost osporene presude, u vezi sa utvrđivanjem činjeničnog stanja, dovodeći je ponovo u vezu sa navodnim povredama člana 31. Ustava i člana 6.1. EKLJP, odnosno sa pravom na obrazloženu odluku i sudske obrazloženje.
74. S tim u vezi, Sud primećuje da podnosilac zahteva tvrdi da *“nije uopšte uzeto u obzir svedočenje svedoka Bashkima Hysenija – bivšeg Predsednika Osnovnog suda u Uroševcu.”*
75. U ovom kontekstu, Sud se poziva na relevantne delove pobijane presude, koji, između ostalog, obrazlažu da:

“[...] SSK je opravdao sve činjenice sa odlučujućom težinom da se utvrdi disciplinsku odgovornost sudije i u vezi sa tim je i obrazložio način na koji su činjenice dokazane, osim onih nespornih, kao i način na koji je ocenjivao dokaze za svaku dokazanu činjenicu. Prema oceni ovog suda, SSK je u potpunosti procenio sve okolnosti, odnosno činjenice slučaja, na osnovu kojih je napravio jasan uvid, iz kojeg i proizilazi disciplinska odgovornost sudije koju je tražio nadležni organ, za šta mu je i izrekao disciplinsku kaznu.

76. Dalje, Sud primećuje da je Vrhovni sud, u vezi sa navodima o pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju u vezi sa izricanjem disciplinske sankcije, ocenio sledeće::

“Ne stoje žalbe na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje od strane SSK-a, jer je na osnovu sprovedenih dokaza SSK na nesporan način dokazao činjenicu da je sudija Musa Kondxheli bio umešan u disciplinski prekršaj koji navodi nadležni organ, zbog zastoju u postupku po krivičnom predmetu PKR. br. 35115, zbog toga što je sudija primio navedeni predmet dana 06.03.2015. godine, prvo ročište je bilo određeno za 02.03.2016. godine, dok do 26.01.2017. godine isti nije preduzeo bilo koju drugu radnju. Nepreduzimanje radnji od strane sudije osim zakazivanja prve sednice, koja obuhvata period od 02.02.2016. do 01.07.2019. godine, kada je sudija prešao u Osnovni sud u Prištini – Posebno odeljenje, u vezi sa predmetom označenim PKR.br.35115, po oceni ovog suda, predstavljaju nemar sudije.”

77. Sud, na osnovu gore navedenih obrazloženja datih u osporenoj presudi, ocenjuje da je Vrhovni sud vodio računa i sveobuhvatno razmotrio sve tvrdnje podnosioca zahteva, uključujući i tvrdnju o pogrešnom utvrđivanju činjeničnog stanja u slučaju podnosioca zahteva.
78. S tim u vezi, Sud naglašava da je u principu u nadležnosti redovnih sudova da ocenjuju ne samo dokaze koji su pred njima izvedeni, već i relevantnost onih koje optuženi traže da se predstave (vidi, slučaj ESLJP-a, [Perna protiv Italije](#), presuda od 6. maja 2003. godine., stav 29; i slučaj [Solakov protiv bivše Jugoslovenske Republike Makedonije](#), presuda od 31.

januara 200. godine, stav 57). Kao opšte pravilo, na redovnim sudovima je da procene dokaze kao i važnost dokaza koje podnosilac zahteva želi da predstavi.

79. Sud smatra da je tvrdnja o načinu dokazivanja činjeničnog stanja stvar činjenica i prava, što je dužnost i prerogativ redovnih sudova. Sud, na osnovu principa supsidijarnosti, ne može zameniti svoje odluke odlukama redovnih sudova.
80. Na osnovu gore navedenog, Sud smatra da je Vrhovni sud u osporenoj presudi dao ubedljive i dovoljne razloge, detaljno obrazlažući pravni osnov na kome je svoju odluku zasnovao, obrazlažući način dokazivanja činjeničnog stanja.
81. Sud je takođe dosledno ponavljao da nije njegova dužnost da ponovo pregledava zaključke redovnih sudova u vezi sa činjeničnim stanjem ili primenom materijalnog prava i sam ne može da oceni činjenice koje su dovele do toga da redovni sud donese jednu umesto druge odluke. U suprotnom, Sud bi postupao kao sud "*četvrtog stepena*", što bi imalo za rezultat prekoračenje granica postavljenih u njegovoj nadležnosti (vidi, s tim u vezi, slučaj *ESLJP-a, García Ruiz protiv Španije*, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28 kao i reference korišćene tu; i vidi takođe slučajeve Suda: [KI128/18](#), citirano iznad, stav 56; i [KI62/19](#), citirano iznad, stav 58).
82. Sud je dosledno ponavljao da "*pravda*" koja je zatražena iz člana 31 Ustava i člana 6.1 EKLJP-a nije "*supstancijalna*" pravda, već "*proceduralna*" pravda. Ovaj koncept, uglavnom u praktičnom smislu, u principu znači: (i) mogućnost razvoja postupaka po principu kontradiktornosti; (ii) mogućnost stranaka, u različitim fazama ovog postupka, da iznesu argumente i dokaze koje smatraju važnim za relevantni predmet; (iii) mogućnost efikasnog osporavanja argumenata i dokaza koje je iznela suprotna strana; i (iv) pravo da njihovi argumenti koji su, objektivno gledajući, važni za rešavanje slučaja, budu saslušani i razmatrani od strane redovnih sudova na odgovarajući način; i kao posledica toga, postupak u celini bi bio pravičan. Štaviše, procena pravde u postupku u njenoj celini jedna je od glavnih premisa sudske prakse Suda i ESLJP-a (vidi, u ovom kontekstu, slučaj ESLJP-a *Barbera, Messeque i Jabardo protiv Španije Španjës*, presuda od 6. decembra 1988. godine, stav 68, i slučajevi Suda [KI128/19](#) podnosilac zahteva *Artan Mala*, rešenje o neprihvatljivosti od 20. januara 2021. godine; i [KI22/19](#), podnosilac zahteva: *Sabit Ilazi*, rešenje o neprihvatljivosti od 7. juna 2019. godine, stav 42).
83. Sud, na osnovu gore navedenih detalja, u okolnostima ovog konkretnog slučaja, smatra da je podnosilac zahteva prosto nezadovoljan rezultatom postupka pred Vrhovnim sudom. Međutim, njegovo nezadovoljstvo ne može samo po sebi da izazove argumentovanu tvrdnju o kršenju osnovnih prava i sloboda koje su zagarantovane Ustavom (vidi slučaj ESLJP-a *Mezotur-Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, Presuda od 26. jula 2005. godine, stav 21).
84. Samim tim, Sud zaljučuje da navodi podnosioca zahteva u vezi sa pogrešno utvrđenim činjeničnim stanjem su navodi koji pripadaju kategoriji "*četvrtog stepena*" i kao takvi, ovi navodi podnosioca zahteva su očigledno neosnovani po ustavnim osnovama, kako je to i propisano u stavu (2) pravila 34 Poslovnika o Radu.
85. Stoga, Sud zaključuje da se zahtev u celini treba proglasiti neprihvatljivim kao očigledno neosnovan po ustavnim osnovama, kako je to i propisano u stavu (2) pravila 34 Poslovnika o Radu.

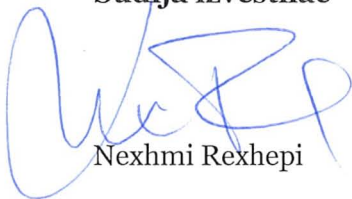
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 20 Zakona i u skladu sa pravilima 34 (2) i 48 (1) (b) Poslovnika o Radu, dana 23. januara 2024. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu danom objavljivanja u Službenom listu Republike Kosovo, u skladu sa stavom 5. člana 20. Zakona.

Sudija izvestilac

Nexhmi Rexhepi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka Nimani